

-pé -

PARANCSRA

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 10. szám, 2019. március 8.

Valahányszor Hidvéghi Balázs feltűnik a képernyőn, mindig megijedek. Mert mindannyiszor arra hívja fel a figyelmünket, hogy Soros Györgyöt utálnunk kell – én meg nem tudom! Pedig mondogatom magamnak, hogy gazdag, meg gonosz, meg idegenszívú, és tudatosan felidézem az őt lejárató óriásplakátokat is, mégsem megy. Hülye hálával folyton eszembe jut az a sok segítség, amit a rendszerváltás óta Magyarországnak nyújtott alapítványokkal, ösztöndíjakkal, orvosi eszközökkel, egyébekkel. A frissen kitett Soros-Juncker plakátok sem keltenek bennem ellenszenvet, üzeneteiket ugyanis kioltja az Európai Bizottság tételes cáfolata.

Szüleimet, tanárait, hitoktatómat hibáztatom: ők neveltek felebaráti szeretetre meg elfogadásra, miattuk nem tudok parancsszóra gyűlölni. Szorongva kérdezem Hidvéghi úrtól: azért én még jó magyar ember vagyok? Illetve: magyar ember vagyok? Egyáltalán: ember vagyok?